

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 19C/19/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112201839
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Stolárová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2017:7112201839.11

Uznesenie

Okresný súd Košice I v spore žalobcu: U. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou HODOR s.r.o., so sídlom Hlavná 77, Košice, proti žalovanému: Rapid life životná poisťovňa, a.s., IČO: 31 690 904, so sídlom Garbiarska 2, Košice, v konaní o zaplatenie 228,27 eur s príslušenstvom, o sťažnosti žalovaného proti uzneseniu vydanému vyššou súdnou úradníčkou, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť podanú žalovaným proti uzneseniu Okresného súdu Košice I č. k. 19C/19/2012-176 z a m i e t a .

II. Žalovaný nemá právo na náhradu trov sťažnostného konania a žalobcovi náhradu trov sťažnostného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou došlou súdu dňa 24.1.2012 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 228,27 eur spolu s 9,5 % ročným úrokom z omeškania od 24.1.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania, titulom poistného plnenia pre prípad dožitia z poistnej zmluvy č. 501540015.

2. O žalobe rozhodol súd rozsudkom zo dňa 23.6.2015 tak, že žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 228,27 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 29.2.2012 do zaplatenia, žalobu v prevyšujúcej časti uplatňovaných úrokov z omeškania zamietol a zaviazal žalovaného k povinnosti nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 294,47 eur. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 13.8.2015- pokiaľ ide o druhý výrok rozsudku, dňa 13.12.2016 - pokiaľ ide o prvý a tretí výrok rozsudku v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20. októbra 2016, sp. zn. 3Co/538/2015-196 za skutkového stavu, podľa ktorého voči rozsudku tunajšieho súdu zo strany žalovaného bolo podané odvolanie, o ktorom odvolací súd rozhodol potvrdením napadnutého rozsudku a tiež priznaním žalobcovi proti žalovanej plnej náhrady odvolacieho konania.

3. Vyššia súdna úradníčka uznesením zo dňa 9.2.2017 postupom podľa ust. § 262 ods. 2 CSP zaviazala žalovaného k povinnosti nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 28,31 eur, a to na účet právneho zástupcu žalobcu v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia s odôvodnením, že trovy konania na strane žalobcu pozostávajú zo sumy 28,31 eur titulom trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej pomoci á 19,92 eur (podanie vyjadrenia k odvolaniu) + 1 režijný paušál za rok 2015 vo výške 8,39 eur (ust. § 9 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c), § 16 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov), nakoľko sa jedná o preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky spojené s uplatnením práva.

4. Voči predmetnému uzneseniu vyššej súdnej úradníčky podal žalovaný v zákonnej lehote sťažnosť podaním z 28.2.2017, ktorým žiadal napadnuté uznesenie zrušiť s odôvodnením, že vyšší súdny úradník dôvodnosť a výšku priznaných trov konania nesprávne právne posúdil, keď vychádzal zo zistenia,

že úkony právnych služieb zo strany advokáta boli účelné. Okrem toho uviedol, že trovy advokáta boli súdom ustálené v nesprávnej výške, naviac súd priznal trovy advokáta aj za neúčelné úkony právnych služieb, keď advokát zastupuje opakovane spory proti žalovanému, pričom opakovane využíva na uplatnenie práva rovnaké písomnosti a formuláre, v ktorých iba vymení hlavičky. Poukázal tiež na dôvody osobitného zreteľa podľa ust. § 257 CSP, pre ktoré nie je možné náhradu trov konania advokátovi v priznanej výške priznať. Navrhol súdu, aby vylustroval, v koľkých sporoch advokát proti žalovanému vystupuje, keďže podľa vedomostí žalovaného ide o desiatky sporov. Tiež poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, z ktorého vyplýva: „Troy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní, vyhotovených advokátom, mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej-ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde.“ (uznesenie NS SR z 20.6.2014, sp. zn. 6 MCdo 9/2013). Mal za to, že ide presne o prípad právneho zastúpenia v tejto veci.

5. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo svojom písomnom vyjadrení k podanej sťažnosti uviedol, že odvolací súd vo svojom potvrdzujúcom rozsudku potvrdil aj výrok o náhrade trov prvostupňového konania a nestotožnil sa preto s argumentmi žalovanej uvedenými v sťažnosti. Pokiaľ žalovaný v sťažnosti uvádza, že trovy boli ustálené v nesprávnej výške, žalovaný nešpecifikuje v ktorej časti. Takisto argumentácia o tom, že sa jednalo o neúčelne úkony, pričom predmetným uznesením bola priznaná náhrada iba za 1 úkon, a to vyjadrenie k odvolaniu, mal za to, že konštatovanie o neúčelnosti právneho úkonu z dôvodu jeho totožnosti s úkonmi v iných konaniach je neopodstatnené. Navrhol preto predmetnú sťažnosť zamietnuť a priznať náhradu trov konania za dané vyjadrenie.

6. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

7. Podľa ust. § 239 ods. 1 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

8. Podľa ust. § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

9. Podľa ust. § 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

10. Podľa ust. § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. Podľa ust. § 42a ods. 1 OSP, hromadné podanie tvorí najmenej 10 podaní doručených tomu istému súdu tým istým účastníkom v jeden deň.

12. Podľa ust. § 126 ods. 1 CSP, hromadné podanie tvorí najmenej desať podaní doručených tomu istému súdu tým istým subjektom v jeden deň.

13. Postupom podľa ust. § 262 ods. 2 CSP vyššia súdna úradníčka v predmetnom spore vydala dňa 9.2.2017 uznesenie, ktorým rozhodla o konkrétnej výške priznanej náhrady trov odvolacieho konania žalobcu voči žalovanému, proti ktorému uzneseniu žalovaný podal v zákonnej lehote sťažnosť.

14. Súd posúdil predmetnú sťažnosť a dospel k záveru, že nie je dôvodná a to z nasledujúcich dôvodov: 1/ Nie je namieste odvolávať sa na dôvody hodné osobitného zreteľa podľa ust. § 257 CSP z dôvodu, že postup podľa spomínaného ust. § 257 CSP mohol byť zohľadnený nanajvýš v rozhodnutí o náhrade trov odvolacieho konania a nie až v rozhodovaní o konkrétnej výške už právoplatne priznaného nároku na trovy konania. Záonné ustanovenie § 257 CSP je totiž výnimkou zo zásady úspechu v konaní a uplatní sa vždy tam, keď sú síce naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa ust. § 255 a nasl. CSP, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov konania neprizná.

V tomto prípade o nároku na náhradu trov konania (odvolacieho konania, pozn. súdu) rozhodol odvolací súd vo svojom rozhodnutí - rozsudku zo dňa 20.10.2016, č. k. 3Co/538/2015-196, kedy žalobcovi ako úspešnej strane sporu v odvolacom konaní priznal proti žalovanému plnú náhradu trov odvolacieho

konania, t.j. bez aplikácie ust. § 257 CSP. Z uvedeného dôvodu zaoberať sa prípadnými okolnosťami zakladajúcimi postup podľa ust. § 257 CSP (bývalé ust. § 250 ods. 1 OSP) je preto právne irelevantné. 2/ V predmetnej veci nejde o tzv. hromadné podanie ako ho malo na mysli ust. § 42a OSP, aktuálne ust. § 126 ods. 1 CSP (súd iba pripomína, že v danom prípade súd posudzoval v tomto kontexte vyjadrenie zástupcu žalobcu k odvolaniu ešte podľa ustanovení OSP, keďže predmetné podanie bolo podané dňa 6.8.2015, t.j. ešte za účinnosti OSP; iba pre upresnenie súd dodáva, že hromadné podanie je identicky definované aj v súčasnosti v ust. § 126 ods. 1 CSP, pozn. súdu), pretože pokiaľ aj z úradnej činnosti súdu je známe, že JUDr. Hodor zastupoval viacerých klientov v pozícii žalobcov v rôznych konaniach (hoci aj skutkovo a právne podobných) proti identickému žalovanému, táto okolnosť sama nepostačuje pre posúdenie podaného vyjadrenia k odvolaniu ako hromadného podania. Z tohto dôvodu je právne irelevantné, v koľkých iných sporoch identický zástupca vystupuje voči identickému žalovanému, pretože nie je splnená podmienka, že by malo ísť o podanie tvoriace najmenej desať podaní doručených tomu istému súdu v jeden deň, čo žalovaný vo svojej sťažnosti ani netvrdí.

3/ Súd priznal žalobcovi ako trovy odvolacieho konania iba úkon v podobe písomného vyjadrenia k podanému odvolaniu, pričom súd poznamenáva, že zástupca sa k odvolaniu písomne vyjadril na základe písomnej výzvy súdu postupom podľa ust. § 209a ods. 1 vtedy účinného OSP, podľa ktorého ak nejde o prípad uvedený v § 209 ods. 1 druhej vete, doručí súd prvého stupňa bezodkladne odvolanie ostatným účastníkom, a ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, vyzve účastníkov, aby sa k odvolaniu vyjadrili. Preto súd nesúhlasí s argumentáciou žalovaného o tom, že išlo o neúčelné trovy konania. K tvrdenému zo strany žalovaného, že zástupca používa opakovane rovnaké písomnosti a formuláre, v ktorých mení iba hlavičky súd uvádza, že zo strany žalovaného ide iba o ničím nepreukázané tvrdenie, navyše je iba ťažko si predstaviť, žeby zástupca žalobcu v skutkovo a právne podobnej veci v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného argumentoval niečím iným, keď z úradnej činnosti súdu je známe, že žalovaný sa v konkrétnych časových obdobiach bránil v skutkovo a právne podobných sporoch v podstate identickými argumentačnými dôvodmi, čo platilo rovnako pre podávané odvolania zo strany žalovaného.

4/ Žalovaný v podanej sťažnosti namietal tiež, že trovy advokáta boli ustálené v nesprávnej výške. K tomu súd uvádza, že predmetom odvolacieho konania bola priznaná pohľadávka vo výške 228,27 eur s príslušenstvom, na základe čoho podľa ust. § 10 ods. 1 Vyhl. č. 655/2004 Z.z. základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v tomto prípade činí sumu 19,92 eur a podľa ust. § 16 ods. 3 Vyhl. č. 655/2004 Z.z. výška tzv. režijného paušálu za rok 2015 činí sumu 8,39 eur. Preto pokiaľ vyššia súdna úradníčka v napadnutom uznesení priznala žalobcovi trovy konania spolu vo výške 28,31 eur ako súčet sumy 19,92 eur a sumy 8,39 eur, výška priznaných trov konania je správna.

15. Na základe uvedeného súd predmetnú sťažnosť žalovaného posúdil ako nedôvodnú a predmetnú sťažnosť v súlade s ust. § 250 ods. 1 CSP zamietol.

16. O náhrade trov sťažnostného konania bolo rozhodnuté analogicky podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaný v tomto konaní nebol úspešný, preto nemá právo na náhradu trov sťažnostného konania. Žalobca mal síce úspech v tomto konaní, ním vynaložené trovy v podobe písomného vyjadrenia k sťažnosti neboli vynaložené účelne, pretože súd žalobcu nevyzýval na vyjadrenie k sťažnosti, iba mu dal sťažnosť na vedomie. Pri zhodnotení účelnosti trov tohto sťažnostného konania súd tiež prihliadol na to, že legislatívnym zámerom postupu pri rozhodovaní o výške priznaných trov konania určite nebolo "spustiť nekonečný kolobeh rozhodovania o trovách konania" súvisiaci s podávanými sťažnosťami, preto je na uvážení všetkých strán sporu, aby v sťažnostnom konaní postupovali maximálne hospodárne a účelne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu v časti jeho I. výroku odvolanie nie je prípustné (ust. § 357 a contrario CSP).

Proti tomuto uzneseniu v časti jeho II. výroku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.